

УДК 342.95
DOI 10.32782/2709-9261-2022-2-4-2

Нікітенко Олександр Іванович,

доктор юридичних наук, доцент,
заслужений юрист України

(Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1456-5585>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ЛЕГІТИМАЦІЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ У ПРИКОРДОННИХ РАЙОНАХ УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню адміністративно-правової легітимізації поліцейської діяльності забезпечення безпеки у прикордонних районах України. Аналізується безпека в прикордонній сфері України як складне соціально-політичне явище, зміст якого є зрозумілим, а на практиці це поняття кожен розуміє по-своєму. Найбільш небезпечними є такі внутрішні загрози національним інтересам України, як: криміналізація суспільства, корупція, криза платежів, політичне протистояння, зростання тіньової економіки, контрабанда, міжнародний тероризм.

Ключові слова: поліція, поліцейська держава, національна безпека, правоохоронні органи, Інтерпол.

Постановка проблеми. В Україні діяльність поліції врегульована в Конституції, де закладено її підстави та межі, а також в інших правових актах. Провідні конституційні принципи – повага і захист честі людини, основних прав і демократичної правової держави та забезпечення безпеки у прикордонних районах України – визначають цілі та межі поліцейської діяльності. Відвернення внутрішніх та зовнішніх загроз у прикордонних районах є конституційно-правовим обов'язком держави та її невід'ємною функцією. Тому поліцейське право та право забезпечення безпеки володіє конституційною та організаційно-правовою легітимністю.

Конституційно-правовий обов'язок держави – забезпечувати захист поліцейських прав, з одного боку, та в адміністративному і адміністративно-процесуальному праві – з іншого, суттєво відрізняються напрямом захисту. Адміністративне право серед інших виконує загальну та спеціально превентивну функцію, яка реалізується у разі призначення заходів виховання та забезпечення безпеки у прикордонних районах України. Поліцейське право має безпосередньо на меті усунення загрози, яка спрямовується на охорону конституційними та поліцейськими нормами правові блага. Через це поліцейське право має цінніший зв'язок з охоронною функцією правоохоронних органів держави, оскільки воно слугує відверненням конкретних внутрішніх загроз, а не покаранням за них.

Аналіз останніх досліджень. Науково-теоретичною базою дослідження служать праці таких учених, як: В.М. Бевзенко, В.М. Желіховський, В.А. Ліпкан, Ю.Є. Максименко, Р.С. Мельник, Г.Б. Новоскольцев.

Метою статті є аналіз адміністративно-правової легітимізації поліцейської діяльності забезпечення безпеки у прикордонних районах України.

Виклад основного матеріалу. Словосполучення «поліцейська держава» використовується в політичному спілкуванні тільки тоді, коли адміністративне право або правопорядок не мають одностайного, консенсусального схвалення. Якщо держава і право дістають широке розуміння з боку населення, для реалізації своїх функцій демократично-правова держава не потребує

масованого використання поліції та водночас уникає небезпеки монополізації політичної влади. Однак такі процеси не повинні привести до відмови держави від безпеки та її гарантії. Це нова концепція гарантування внутрішньої безпеки базується на партнерських стосунках поліції та суспільства. Для гарантування внутрішньої безпеки у прикордонних районах України співпрацює з правоохоронними органами держави та з громадянами та підприємствами, що займаються охоронною діяльністю, а також із соціальними службами державного чи суспільного походження.

Декларація про поліцію [1] прийнята 1979 р. Парламентською асамблеєю Ради Європи (резолюція № 690) і розглядається як своєрідний еквівалент «Кодексу поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку» Генеральною асамблеєю ООН у 1979 р. [2]. Поліцейська влада багатьох країн Європи поклала декларацію в основу своїх професійних стандартів. Етика – це критична дисципліна, предметом якої є вивчення норм поведінки та етичних переконань. Європейський кодекс поліцейської етики – це сукупність принципів і напрямів для визначення цілей поліції, її функціонування та контролю над нею.

Конституція є не тільки основою поліцейської діяльності, а й водночас встановлює межі цієї діяльності. В поліцейському праві конституційні права і свободи набувають класичного змісту, адже саме вони підлягають захисту. Стосовно цього М.М. Білявський зазначив, що поліцейське право розглядається у контексті таких питань, як «наука про поліцію», «наука права внутрішнього управління», «адміністративне право», – поняттях, що мали широке застосування на рубежі XIX–XX ст., він писав, що «все це різні назви тієї галузі юриспруденції, де йдеться про юридичні норми, які регулюють адміністрацію та про юридичні відносини» [3, с. 304].

Поліцейське право та право забезпечення безпеки володіє конституційною та організаційно-правовою легітимністю. Завданням поліції в Україні є забезпечення правового миру та внутрішньої безпеки, охорона державного кордону, охорона прав і інтересів громадян та правопорядку від зазіхань на їхню діяльність з боку

зовнішніх та внутрішніх впливів. Саме в останній сфері держава має безліч обов'язків, які відповідають правам окремих осіб: захисту честі та гідності людини, її життя та здоров'я, шлюбу та сім'ї, забезпечення охорони правопорядку, здійснення політичних прав тощо в прикордонних районах України.

Адміністративне право і поліцейське право – це управління у сфері діяльності правоохоронних органів, спрямованих на межі забезпечення безпеки у прикордонних районах України, регламентоване чинним законодавством. Поліція – спеціалізований державою правоохоронний орган, що має спеціальні функції, здатний захищати права громадян і громадянське суспільство. Тому функції поліції (як правоохоронного органу) регламентуються широким комплексом правових норм різних галузей як публічного, так і приватного права.

Термін «поліція» використовується в німецькій мові приблизно з другої половини XV ст., належить до тих понять політично-правової мови, які зазнавали змін у своєму значенні відповідно до конституційно-правових та політичних перетворень у державі. До XVII під «доброю поліцією» загалом розуміли належний порядок суспільного співжиття, приблизно у середині XVIII ст. відбулося важливе організаційне перетворення у сфері управління: відокремлення загального управління внутрішніми справами, на який були покладені поліцейські завдання у широкому розумінні, від поліцейської служби, яка відповідала за безпеку, порядок, боротьбу зі злочинністю та дорожній рух.

В.М. Бевзенко вважає, що в адміністративному праві закони визначають організацію та дійсність підпорядкованих державній владі установ, а також їх взаємини та відносини між ними і громадянином [4, с. 475]. Адміністративне законодавство визначає основні та суттєві риси, характер управління в правоохоронній діяльності, воно є своєрідним юридичним прошарком того фундаменту, на якому базується забезпечення безпеки у прикордонних районах України.

Безпека – стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз. Система безпеки у прикордонних районах України охоплює такі основні елементи: наукову теорію, правову доктрину, стратегію і тактику забезпечення безпеки, сукупність правоохоронної діяльності міжнародних державних чи громадських інститутів, які забезпечують внутрішню безпеку держави. У прикордонних районах України забезпечення внутрішньої безпеки регулюється Конституцією та чинним законодавством держави. Забезпечення безпеки у сферах екологічної, інформаційної, економічної та безпеки особи – це стан захищеності докільля від порушення його екологічної рівноваги, стан захищеності національної економіки. Ключовою проблемою інформаційної безпеки у прикордонних районах є оцінка відповідності наявного в державі інформаційного простору. Безпека особи – стан оптимальної життєдіяльності людини в певних конкретних історичних умовах.

Охорона правопорядку та громадян у прикордонній сфері держави є тим завданням, яке набуває нових вимірів через появу нових форм тероризму, у сфері торгівлі наркотиками, контрабанди та нелегальної міграції тощо. І може бути виконане тільки за допомогою превентивних заходів щодо відвернення загроз. Наслідком розширення компетенції поліції щодо вжиття превентивних заходів є постійне наближення та часткове перехрещення завдань поліції, різноманітних органів безпеки [149, с. 84–91].

Процеси глобалізації фінансової сфери призвели не лише до вільного неконтрольованого переміщення великих грошових потоків через національні кордони і формування глобального фінансового ринку, а й до зміни функції грошей у світовій економіці. В умовах XX–XXI ст. сама людина, сім'я та етнос стають ядром особливості держави, національної та колективної безпеки.

Ю.І. Римаренко зазначає, що після закінчення Другої світової війни через вжиття широкомасштабних організаційних заходів реалізувалися спроби відновити управління поліцією за зразком правової держави та уникнути нової політизації поліції. До того ж в успадкованій централізованій організації поліції вбачали суттєву загрозу виникнення корупції. Метою оновлення системи організації поліції у федеральних землях, що перебували у британській та американській зонах окупації, була передача поліцейської влади до організаційно незалежних органів управління. Це уможливило «розподіл влади» у сфері забезпечення внутрішньої безпеки під час розбудови «демократичного вільного порядку», передбаченого Конституцією, і тому запобігало зловживанням.

У статті 18 Конституції України зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загально визнаними принципами і нормами міжнародного права [5]. Пунктом 10 статті 1 Закону України «Про національну безпеку України» до національних інтересів держави віднесено [6]: життєво важливі інтереси людини, суспільства і держави, реалізація яких забезпечує державний суверенітет України, її прогресивний демократичний розвиток, а також безпечні умови життєдіяльності і добробут її громадян.

Г.Б. Новоскольцев підкреслює, що проблема боротьби з тероризмом до сьогодні залишається найбільш актуальною. Сучасний тероризм характеризується різким зростанням технічного оснащення, високим рівнем організації, наявністю значних фінансових ресурсів. Його основною відмінною рисою є розмивання меж між внутрішнім і міжнародним тероризмом. Розширюються зв'язки терористичних організацій із наркобізнесом і незаконною торгівлею зброєю. Помітна динаміка зростання терористичних груп у сучасному світі [7, с. 13–17].

Розробка поняття тероризму є однією з найскладніших проблем світової науки й практики боротьби зі злочинністю. Натепер є більше 200 понять тероризму, але жодне з них не визнане як загальноприйняте, що зумовлено як складністю самого явища, так і факторами суб'єктивного характеру, наявними на внутрішньодержавному й міжнародному рівнях.

Закон України «Про боротьбу з тероризмом» визначає тероризм як суспільно небезпечну діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя та здоров'я ні в чому не винних людей, або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей [8].

На нашу думку, під тероризмом слід розуміти злочинне діяння із застосуванням насильства або погрози насильства щодо окремих осіб або групи осіб, яке супроводжується залякуванням населення та зумисним створенням ситуації страху, пригніченості, напруги

з метою здійснення впливу на прийняття рішень, які вигідні терористам, і які відрізняються підвищеною суспільною небезпекою та публічним характером його здійснення. При цьому цілі терористів можуть бути різними: політичними, економічними, релігійними тощо.

Під сутністю тероризму, на нашу думку, варто розуміти сукупність оригінальних ознак, характерних рис і відмінностей, які притаманні тероризму як соціально-політичній і правовій категорії і які становлять його внутрішній зміст. Відмінними рисами тероризму є: по-перше, те, що він продукує високу суспільну небезпеку, яка виникає в результаті здійснення загально-небезпечних дій або загрози такими. Замислом терориста є завдання смерті особам, які захоплюються як заручники, перебувають поблизу місць вибухів і т. п.; по-друге, тероризм вирізняє публічний характер його виконання. Інші злочини звичайно здійснюються без претензії на огласку, лише за умови інформування тих осіб, у діях яких зацікавлені винуватці; по-третє, відмінною особливістю тероризму є зумисне створення ситуації страху, пригніченості, напруженості. При цьому така ситуація створюється не на індивідуальному чи вузькогруповому рівні, а на рівні соціальному і являє собою соціально-психологічний фактор, що об'єктивно склався й впливає на інших осіб, змушуючи їх виконувати якісь дії в інтересах терористів або приймати їхні умови.

Наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. в Україні та світі відбулася інформаційна революція, однією із ключових особливостей якої є стрімкий розвиток інформаційних технологій та зростання значущості інформації в суспільних відносинах. Ці процеси визначають і умови становлення інформаційного суспільства, сутність якого була визначена у 1993 році Комісією Європейського Союзу: «Інформаційне суспільство – це суспільство, в якому діяльність людей здійснюється на основі використання послуг, що надаються з допомогою інформаційних технологій чи технологій зв'язку» [9, с. 187].

Поняття «правоохоронні органи» в українському законодавстві відрізняються своєю безпредметністю, відсутністю суб'єктного складу, як результат, до правоохоронних органів відносять різні державні органи. У Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» у статті 2 зазначається, що правоохоронні органи – органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [10].

Національна поліція України (поліція), згідно зі статтею 1 Закону України «Про Національну поліцію», – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [11].

Взаємодія між Інтерполом та правоохоронними органами в Україні здійснюється на основі «Інструкції про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол». У відповідності до Інструкції визначається порядок використання Державним бюро розслідувань, Державною кримінально-виконавчою службою України, Державною міграційною

службою України, Державною митною службою України, Державною прикордонною службою України, Державною фіскальною службою України, Національним антикорупційним бюро України, Національною поліцією України, Службою безпеки України, органами прокуратури України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції з метою міжнародного співробітництва з Генеральним секретаріатом Інтерполу, Комісією з контролю файлів Інтерполу, національними центральними бюро Інтерполу іноземних держав, органами та підрозділами правоохоронних органів іноземних держав та міжнародними установами, з якими Інтерпол уклав договори щодо обміну даними. Положення цієї Інструкції застосовуються до інших органів державної влади у випадках, передбачених законодавством [12].

Отже, безпека в прикордонній сфері України – складне соціально-політичне явище, зміст якого є зрозумілим, а на практиці це поняття кожен розуміє по-своєму. Найбільш небезпечними є такі внутрішні загрози національним інтересам України, як: криміналізація суспільства, корупція, криза платежів, політичне протистояння, зростання тіньової економіки, контрабанда, міжнародний тероризм.

У Законі України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» вживаються такі поняття, які здійснюють правозастосовні та правоохоронні функції щодо адміністративно-правового регулювання забезпечення безпеки в прикордонних районах України в межах наявного кордону і цілісною і недоторканою територією.

Сутністю та особливістю забезпечення безпеки у прикордонних районах держави є: забезпечення охорони громадського порядку, утвердження і забезпечення прав і свобод людини і громадянина, провадження у справах про адміністративні правопорушення, здійснення прикордонного контролю та пропуску, реєстрація іноземців та осіб без громадянства, виявлення контрабанди, міжнародного тероризму, провозу наркотичних речовин тощо.

Зарубіжний досвід у сфері забезпечення безпеки прикордонних районів України правоохоронними органами та його застосування в державі впливає на безпеку людства. Найбільш високий рівень впливу вбачається на європейському континенті, насамперед Європейського Союзу і Ради безпеки, етнічні, національні, релігійні, територіальні та інші протиріччя, що мають у значній кількості держав Центральної та Східної Європи глибоке історичне коріння.

Україна підтримує створення нової системи Європейської безпеки, яка базується на прагненні більшості держав до звуження можливостей використання правоохоронних органів, військової сили щодо забезпечення безпеки у прикордонних районах від внутрішніх і зовнішніх загроз. Вважаємо, що на сучасному етапі розвитку нашої держави особливого значення набувають наукові дослідження питань протидії й запобігання корупції та міжнародного тероризму. Запропоновано, що прийняття Закону України «Про адміністративно-правове забезпечення безпеки в прикордонних районах України правоохоронними органами» сприяло б удосконаленню правозастосовного процесу в Україні, що своєю чергою є важливою гарантією існування суверенної та незалежної держави та має бути враховано все, чого досягла на сьогодні сучасна правова теорія, законодавча та інша правотворча практика в цьому напрямі.

Список використаних джерел

1. Резолюція № 690 (1979) Парламентської асамблеї Ради Європи «Декларація про поліцію» : Резолюція Ради Європи від 08.05.1979 р. № 690 (1979). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_803#Text (дата звернення: 18.09.2022).
2. Резолюція 34/169 Генеральної Асамблеї ООН «Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку» : Резолюція Орг. Об'єдн. Націй від 17.12.1979 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_282#Text (дата звернення: 18.09.2022).
3. Белявский Н.Н. Полицейское право (Административное право) : конспект лекций (вместо литографированных записок). Петроград : Типография товарищества «Екатерингофское Печатное Дело», 1915. 407 с.
4. Мельник Р.С., Бевзенко В.М. Загальне адміністративне право : навчальний посібник. / за заг. ред. Р.С. Мельника. Київ : Ваіте, 2014. 376 с.
5. Конституція України : від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР, станом на 1 січ. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата звернення: 18.09.2022).
6. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-VIII, станом на 15 черв. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 18.09.2022).
7. Новоскольцев Г.Б. Глобальний тероризм як метод політичної боротьби і форма. *Політологічні записки*. 2013. № 7. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Polzap_2013_7_32. (дата звернення: 18.09.2022).
8. Про боротьбу з тероризмом : Закон України від 20.03.2003 р. № 638-IV, станом на 12 черв. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> (дата звернення: 18.09.2022).
9. Ліпкан В.А., Максименко Ю.Є., Желіховський В.М. Інформаційна безпека України в умовах євроінтеграції : навчальний посібник. Київ : КНТ, 2006. 280 с.
10. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23.12.1993 р. № 3781-XII, станом на 25 листопада 2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> (дата звернення: 18.09.2022).
11. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII, станом на 15 черв. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 18.09.2022).
12. Про затвердження Інструкції про порядок використання правоохоронними органами України інформаційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 17.08.2020 р. № 613/380/93/228/414/510/2801/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20#Text> (дата звернення: 18.09.2022).

References

1. Rezoliutsiia № 690 (1979) Parlamentskoi asamblei Rady Yevropy «Deklaratsiia pro politsiiu» [“Declaration about the police”]. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_803#Text [in Ukrainian].
2. Rezoliutsiia 34/169 (1979) Heneralnoi Asamblei OON «Kodeks povedinky posadovykh osib z pidtrymannia pravoporiadku» [“Code of conduct for law enforcement officials”]. Retrieved from; https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_282#Text [in Ukrainian].
3. Beliaivskyi, N.N. (1915). *Polytseiskoe pravo (Admynystratyvnoe pravo) [Police law (Administrative law)]*. Petrograd: Printing house of the Ekateringof Printing Business Association [in Russian].
4. Melnyk, R.S. & Bevenko, V.M. (2014). *Zahalne administratyvne pravo [General administrative law]*. In R.S. Melnyk (Eds.). Kyiv: Vaite [in Ukrainian].
5. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine], № 254к/96-VR (2020) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> [in Ukrainian].
6. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy: Zakon Ukrainy [On national security of Ukraine: Law of Ukraine], № 2469-VIII (2022). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> [in Ukrainian].
7. Novoskoltsev, H.B. (2013). Hlobalnyi teroryzm yak metod politychnoi borotby i forma [Global terrorism as a method and form of political struggle]. *Political notes*, 7. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Polzap_2013_7_32. [in Ukrainian].
8. Pro borotbu z teroryzmoz: Zakon Ukrainy [On the fight against terrorism: Law of Ukraine] № 638-IV (2022). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> [in Ukrainian].
9. Lipkan, V.A., Maksymenko, Yu.Ye. & Zhelikhovskiy, V.M. (2006). *Informatsiina bezpeka Ukrainy v umovakh yevrointehratsii [Information security of Ukraine in the conditions of European integration]*. Kyiv: KNT [in Ukrainian].
10. Pro derzhavnyi zakhyst pratsivnykiv sudu i pravookhoronnykh orhaniv: Zakon Ukrainy [On state protection of court employees and law enforcement agencies: Law of Ukraine] № 3781-XII (2021). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text> [in Ukrainian].
11. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy [On the National Police: Law of Ukraine] № 580-VIII (2022). Retrieved from; <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> [in Ukrainian].
12. Pro zatverdzhennia Instruktсии pro poriadok vykorystannia pravookhoronnymy orhanamy Ukrainy informatsiinoi systemy Mizhnarodnoi orhanizatsii kryminalnoi politsii – Interpol: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy [On the approval of the Instructions on the procedure for the use by law enforcement agencies of Ukraine of the information system of the International Criminal Police Organization – INTERPOL: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine] № 613/380/93/228/414/510/2801/5 (2020). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0849-20#Text> [in Ukrainian].

Oleksandr Nikitenko,

Doctor of Legal Sciences, docent,

Honored lawyer of Ukraine

(Bila Tserkva National Agrarian University, Bila Tserkva)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1456-5585>

ADMINISTRATIVE AND LEGAL LEGITIMIZATION OF POLICE ACTIVITY ENSURING SECURITY IN THE BORDER REGIONS OF UKRAINE

The article is devoted to the administrative and legal legitimization of police activities to ensure security in the border areas of Ukraine. Security in the border area of Ukraine is analyzed as a complex socio-political phenomenon, the content of which is clear, and in practice, everyone understands this concept in their own way. The most dangerous are the following internal threats to the national interests of Ukraine: criminalization of society, corruption, payment crisis, political confrontation, growth of the shadow economy, smuggling, international terrorism.

It is indicated that the task of the police in a democratic legal state is to ensure legal peace and internal security, to protect state bodies from encroachment on their activities by external influences, as well as to protect people when they exercise their rights and freedoms guaranteed by the Constitution. Regarding the legitimization of police activity in the conditions of political pluralism, the police bodies (both law enforcement agencies) and the state in general are guided by the principle of neutrality, the police have no political function.

It was determined that the essence and feature of ensuring security in the border areas of the state are: ensuring the protection of public order; affirming and ensuring the rights and freedoms of a person and a citizen, proceeding in cases of administrative offenses, carrying out border control and passage, registration of foreigners and stateless persons, detection smuggling, international terrorism, transportation of narcotic substances, etc.

It was established that Ukraine supports the creation of a new European security system, which is based on the desire of the vast majority of states to narrow the possibilities of using law enforcement agencies and military forces to ensure security in border areas from internal and external threats. We believe that at the current stage of the development of our country, scientific research on countering and preventing corruption and international terrorism is of particular importance.

Key words: *police, police state, national security, law enforcement agencies, Interpol.*